

РЕШЕНИЕ

№ 640

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8650** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. С. Ч., като пълномощник на Д. Д. Г. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 19.07.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 21^{-ви} с-в по н.а.х. дело №9619 по описа за 2020г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалния и на материалния закон и при явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди, че първостепенният съд не е събрал всички относими доказателства за разкриване на обективната истина и за установяване на действителните факти по случая, като е възприел за меродавни единствено изнесените в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в Наказателното постановление (НП) факти, без последните да се подкрепят от останалите доказателства. Смята, че неправилно не са били разпитани, в качеството на свидетели, двете лица очевидци – съпругата и снахата на касатора, като по този начин решаващият състав се е лишил от попълване на делото с важни доказателствени средства. Поддържа, че при издаване на НП не е спазено императивното изискване на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, тъй като в него не е описано точно и пълно нарушението, което му се вменява. Релевира доводи за това, че

в процесния ден не е упражнявал дейност по превоз на пътници като таксиметров водач, че клиенти в автомобила не са се намирали по време на проверката и че е ползвал лекия автомобил само за семейни лични нужди. Сочи, че наложеното му административно наказание в толкова голям размер се явява непосилно с оглед на материалното му състояние. Претендира, че в случая са налице предпоставките на чл.28 ЗАНН за квалифициране на деянието като маловажен случай. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменено изцяло НП №42-0000947/25.06.2020г., издадено от директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място]. Претендира да му бъдат присъдени разноски.

Ответникът – РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ - С., редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 42-0000947/25.06.2020г., издадено от директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], на касатора Д. Г. са наложени следните административни наказания: 1. „глоба“, в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр.) и 2. „глоба“, в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл.105, ал.1 ЗАвтПр., за това, че на 12.06.2020г., около 16³⁰ часа, в [населено място], на [улица]до хотел „Премиер“, като водач на лек таксиметров автомобил марка „Шевролет А.“ с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС], собственост на А. М., с поставен и открит знак „такси“ и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на режим „заето“ (червена светлина), извършва превоз на двама пътници, видно от фискален бон с №2328 от дата 12.06.2020г., без: 1. валидно разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници (представя разрешение №204827 за извършване на таксиметрова дейност с изтекъл срок на валидност, валидно до 31.03.2020г.), с което е нарушил разпоредбата на чл.24, ал.1, предл. последно във вр. с чл.24а, ал.1 ЗАвтПр.; и 2. без да е попълнен пътен лист с пореден №81 от пътна книжка №1435, с което е нарушил разпоредбата на чл.40, изр.1^{-во} от Наредба №34 от 6.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници (Наредба №34/1999г.).

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №19-4332-016944/ 04.09.2019г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и

обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът Г. е извършил вменените му нарушения на чл.24, ал.1, предл. последно във вр. с чл.24а, ал.1 ЗАвтПр. и на чл.40, изр.1^{во} от Наредба №34/999г., във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Този извод на първостепенният съд се споделя изцяло и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК (освен такива, касаещи трудовата заетост на касатора), поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 21^{ви} с-в.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗАвтПр. таксиметров превоз на пътници се извършва от лица по чл.12, ал.1 с автомобили, включени към удостоверение за регистрация за таксиметров превоз на пътници, за които има издадено разрешение от съответната община, на територията на която ще се извършва превозът, и които отговарят на изискванията на наредбата по чл.12а, ал.5. Според чл.12, ал.1 от закона таксиметров превоз на пътници може да се извършва от търговец, притежаващ удостоверение за регистрация. Таксиметров превоз може да се извършва и от водач от името на регистриран търговец, включен в удостоверението за регистрация. Съгласно чл.24а, ал.1 ЗАвтПр. разрешението за таксиметров превоз на пътници се издава от кметовете на общини или оправомощени от тях длъжностни лица на територията на общината, на която ще се извършва превозът, за всеки отделен автомобил. В разрешението се вписват и водачите, които ще извършват дейността от името на регистрирания търговец, но за своя сметка. Субект на административно нарушение по чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтПр. е именно водачът на моторното превозно средство, който не е необходимо да е търговец. Нормите на чл.24, ал.1 и чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтПр. въвеждат изискване да не се извършва превозна дейност без редовно издадено разрешение. Именно такава е настоящата хипотеза, тъй като безспорно установено от приложеното по преписката Разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници №204827/19.12.2019г., че към момента на проверката срокът на разрешението е бил изтекъл, тъй като то е било валидно до 31.03.2020г., а проверката е била извършена на 12.06.2020г. Това от своя страна е равнозначно на липсата на такова разрешение.

Изцяло несъстоятелни са доводите на касатора, че на 12.06.2020г. не е осъществявал таксиметров превоз, тъй като е превозвал две лица от семейството си. Съгласно легалната дефиниция „таксиметрови превози“ са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел (§1, т.26 от ДР на ЗАвтПр.). В този смисъл законодателят е приравнил таксиметровата дейност в управлението и държането на обозначен, маркиран и оборудван като работещо такси автомобил, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел. За установяване на тази дейност не е задължително да бъде доказано реално заплащане от клиент. Съответно на посочената легална дефиниция е описаното в АУАН и НП нарушение на чл.24, ал.1 ЗАвтПр., а именно: автомобилът е установен с поставен и открит знак „такси“, с включен електронен таксиметров апарат с фискална памет (ЕТАФП) на режим „заето“ – червена светлина, без поставена табела „не работи“. Съгласно чл.46, ал.1 от Наредба

№34/1999г. при преустановяване на работа водачът отразява приключването в пътният лист, а ако е приключила смяната - приключва пътният лист, поставя на предното стъкло вдясно на автомобила табела „Не работи“ (приложение №13) и сваля или закрива с калъф знака „ТАКСИ“. По аргумент на противното, касаторът, като е превозвал двама пътници (дори и негови близки) на посоченото в АУАН и НП място в [населено място], с поставен знак „такси“ и включен ЕТАФП „червено“, е извършил „таксиметров превоз“ по смисъла на закона. Ако лицето е искало да ползва таксиметровия автомобил за лични нужди е следвало първо да изпълни изискванията на чл.46, ал.1 от Наредба №34/1999г. С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че в случая касаторът е нарушил задълженията си, вменени му с разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗАвтПр. и правилно е бил санкциониран според чл.93, ал.1, т.1 от закона. За процесното нарушение е предвидено административно наказание – „глоба“ във фиксиран размер от 2000 лева, което прави невъзможно наказващият орган да индивидуализира същото в определени граници.

Втората посочена като нарушена разпоредба на чл.40, изр. 1^{во} от Наредба №34/1999г. предвижда задължение за водача да попълва редовно и точно пътната книжка след приключване на смяната. Датите и часовете в нея се записват с арабски цифри, като по-малките от 10 се записват задължително с нула отпред. По смисъла на §1, т.1 ДР на Наредба №34/1999г. „пътна книжка“ е издаден от регистрирания търговец комплект от последователно номерирани пътни листа. Образец на пътна книжка е показан в приложение №12 към Наредбата, като изрично е указано, че пътната книжка е основен документ за отчитане и контрол на работата с лек таксиметров автомобил и съдържа 100 пътни листа; пътната книжка се издава от регистрирания търговец; всеки водач попълва отделен пътен лист за своята смяна. Реквизитите в пътният лист се попълват ясно и четливо с химикал; за превоз на пътници извън територията на общината, за която е издадено разрешението, се попълва колона „маршрут“ с начален и краен пункт на превоза и часовете на тръгване и пристигане; при приключване на пътният лист водачът попълва графите за разлика в показанията, като тези, които нямат показания, се попълват с „не“; при прекъсване на смяната се попълват началният и крайният час на прекъсването и се поставя табелата „не работи“ на автомобила. Както бе посочено по-горе, безспорно е установено, че водачът на таксиметровия автомобил е извършвал таксиметрова дейност по смисъла на §1, т.26 ДР ЗАвтПр. При проверката е представил пътна книжка серия СК № 1435, заверена на 06.07.2018/19г. без да е бил попълнен пътен лист №81 за смяната в деня на проверката. Съгласно чл.105, ал.1 ЗАвтПр. за нарушения на този закон и на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, с изключение на изискванията за превоз на опасни товари, за които не е предвидено друго наказание, се налага наказание глоба или имуществена санкция 200 лева.

По отношение на възражението за неустановеност на действителната фактическа обстановка, поради липсата на разпит на свидетели-очевидци за нарушението, настоящият съдебен състав намира, че в нито един момент от хода на съдебното производство пред СРС, оспорващият не е поискал разпит на двете лица, не е настоявал за това. Служебното начало в настоящия процес може и да съществува, но касаторът, при наличието на твърдения, оборващи фактите, установени в АУАН и НП, за които липсват данни по преписката, е следвало да прояви активност в тази насока, тъй като съдът не следва да нарушава основният принцип за равнопоставеност на страните в съдебния процес.

Не са налице основанията за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на извършени нарушения от този вид. Става дума за високорискова дейност, свързана с превоз за пътници и извършването ѝ без разрешение, изискуемо по закон би представлявало опасност за живота и здравето на превозваните пътници. Случаят не може да се определи като маловажен, предвид характера на нарушението, а също и фактът, че от доказателствата не се установява от страна на касатора да са били направени постъпки за подновяване на разрешението, което е изтекло почти 3 месеца преди извършване на проверката, като въпреки това Г. е осъществявал таксиметров превоз на пътници.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 19.07.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 21^{-ви} с-в по н.а.х. дело №9619 по описа за 2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.